

Arrest

nr. 133 917 van 26 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché, S. BOTTU die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Hazara, hangt u het sjiïetisch geloof aan en beschikt u over de Afghaanse nationaliteit.

Op 5 augustus 2014 diende u een eerste asielaanvraag in.

U verklaarde geboren en opgegroeid te zijn in het dorp Qala Sabz, district Jalrez in de provincie Maidan Wardak.

In 1390 (Afghaanse kalender, komt overeen met de periode maart 2011/maart 2012 volgens onze kalender) zou u zich Kabul hebben gevestigd. U zou er gewerkt hebben als chauffeur bij het Algemeen Directoraat van de Veiligheid en de Verdedigingsstroepen (Riasat Khedamat Amniyat Defayee). Hierdoor zou de taliban u geviseerd hebben en ze zouden een bom in uw wagen hebben geplaatst. U zou gearresteerd zijn en beschuldigd van spionage.

U zou echter ontsnapt zijn en verliet Afghanistan op 13/03/1393 (3 juni 2014).

Ter staving van uw verklaringen legde u een taskara, een Afghaans rijbewijs en een werkbadge neer. Op 1 september 2014 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een weigeringsbeslissing genomen omdat er geen enkel geloof werd gehecht aan uw herkomst uit het district Jalrez in de provincie Wardak.

Aan uw profiel van chauffeur bij een militaire veiligheidsdienst en de daaruit voortvloeiende problemen werd evenmin enig geloof gehecht.

Voor de RvV verklaarde u dat u inderdaad had gelogen over uw herkomst uit Jalrez en uw vluchtmotieven.

U beweerde afkomstig te zijn uit het district Markaz-e Behsud in de provincie Wardak en stelde vervolging te vrezen wegens uw Hazara origine.

De RvV besloot echter om u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus eveneens te weigeren en dit op 30 september 2014.

Op 10 oktober 2014 diende u een tweede asielaanvraag in.

U bevestigde nogmaals dat u tijdens uw eerste asielaanvraag voor het CGVS gelogen had over uw herkomst en vluchtmotieven.

U beweerde afkomstig te zijn uit het dorp Qala Nawaa, district Markaz-e Behsud in de provincie Wardak.

U zou er gewerkt hebben in uw eigen voedingszaak en u kocht uw goederen in de stad Kabul.

U zou preventief gevlucht zijn omdat u als Hazara en sjiïet vervolging vreest door de taliban en de Pashtoun meerderheid in Afghanistan.

U meent dat de situatie van Hazara zal verslechteren na de terugtrekking van de buitenlandse troepen. U zou persoonlijk twee keer door de taliban zijn tegengehouden op weg naar Kabul. Nadat ze uw wagen hadden doorzocht zouden ze u zonder meer hebben laten doorrijden.

U verwees daarnaast naar de conflicten tussen Kuchi's en Hazara in uw regio en stelde eveneens vervolging te vrezen door de Kuchi bevolking.

Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten neer: een taskara, zes foto's waarop u zelf te zien bent in de buurt van uw woning, een attest opgesteld door de dorpsoudsten, een foto van een dode persoon, een CD- Rom met beelden van een recent gevecht tussen Hazara en Kuchi's in uw regio, en algemene informatie over de veiligheidssituatie in verschillende provincies in Afghanistan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS tweede aanvraag, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit en verblijf in het district Markaz-e Behsud in de provincie Wardak, Afghanistan.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming.

Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden.

Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u tijdens uw eerste aanvraag voor het CGVS verklaarde afkomstig te zijn uit het district Jalrez in de provincie Wardak terwijl u nu in het kader van uw tweede asielaanvraag beweert afkomstig te zijn uit het district Markaz-e Behsud uit dezelfde provincie.

U gaf u ook toe dat het vluchtrelaas waar u uw eerste asielaanvraag op baseerde volledig verzonnen was en u voegde toe dat u het verhaal met bijhorende valse documenten alsook informatie over het district Jalrez en de provincie Wardak had verkregen tegen betaling (CGVS tweede aanvraag, p. 3 en 4).

Een dergelijke handelwijze getuigt geenszins van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Van een kandidaat-vluchteling mag immers ten allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, zijn regio van herkomst en zijn vluchtmotieven.

Uw verklaringen terzake, nl. dat u dit aanvankelijk verzwegen hebt omdat de smokkelaar u misleid had en u hem betaalde is onvoldoende ter verantwoording van deze misleiding (CGVS tweede aanvraag, p. 3).

Bovendien werd u op het einde van het gehoor tijdens uw eerste asielaanvraag geconfronteerd met het feit dat u uw oorspronkelijke herkomst uit het district Jalrez niet aannemelijk kon maken en u werd er op gewezen dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent op zich geen reden is om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen, maar dat het dan wel uw plicht is om de waarheid te vertellen.

U bleef toen desondanks volhouden dat u in het district Jalrez hebt gewoond tot u zich in 1390 (maart 2011/maart 2012) in Kabul vestigde (CGVS eerste aanvraag, p. 21).

Dat u zou verklaren afkomstig te zijn uit het district Jalrez in de provincie Wardak terwijl u eigenlijk afkomstig zou zijn uit een nabijgelegen district in dezelfde provincie houdt bovendien geen steek, zeker gezien dit helemaal geen impact had op uw, weliswaar eveneens gelogen, vluchtrelaas dat zich afspeelde in de stad Kabul.

Bovenstaande vaststellingen brengen uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.

U slaagde er evenmin in om doorleefde verklaringen af te leggen over uw beweerde werkelijke regio van herkomst, namelijk het district Markaz-e Behsud in de provincie Wardak.

Uit uw verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag blijkt immers al dat uw kennis over de provincie Wardak tekortschiet.

Zo kon u de provinciegouverneur A.M.K. bij naam noemen, maar wist u niet te zeggen wat zijn etnische origine is en u kon verder niets over hem vertellen (CGVS eerste aanvraag, p. 13).

Gevraagd of u de afkorting PRT kende moest u zelfs het antwoord schuldig blijven terwijl de Turkse PRT in uw provincie actief is (CGVS eerste aanvraag, p. 16).

Buiten twee 'shrines' kon u geen bekende plaatsen noemen in de provincie Wardak. Nochtans blijkt uit de op het CGVS aanwezige informatie dat er in uw provincie heel wat historische sites zijn alsook mijnen waar marmer, ijzer en chromiet wordt ontgonnen.

De taliban woordvoerder van de provincie Wardak kende u evenmin (CGVS eerste aanvraag, p. 13 en 14).

Tijdens het gehoor met het CGVS in het kader van uw tweede aanvraag verklaarde u tevens dat de Helmand rivier door het district Behsud stroomt (CGVS tweede aanvraag, p. 10). In het kader van uw eerste asielaanvraag wist u echter niet te zeggen of er wel rivieren waren in de provincie Wardak, hetgeen erop wijst dat uw kennis van het district Markaz-e Behsud eveneens is ingestudeerd.

Uw bewering dat u afkomstig zou zijn uit het district Markaz-e Behsud en niet uit het district Jalrez wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen.

Uw verklaringen over de situatie in het district Markaz-e Behsud overtuigen immers ook niet.

Zo stelde u dat er steeds weerkerende conflicten zijn tussen Kuchi's en Hazara waarbij vorig jaar zelfs vijf mensen uit uw dorp gedood werden (CGVS tweede aanvraag, p. 11). U legde hier echter uiterst vage verklaringen over af.

Gevraagd naar initiatieven die door de overheid werden genomen om een oplossing te vinden voor deze conflicten antwoordde u vaagweg dat er één keer een afgezant van de overheid naar de regio was gekomen maar dat deze het probleem niet kon oplossen.

U wist echter niet eens bij benadering te zeggen wanneer dit plaatsvond. U stelde dat de problemen tussen de Kuchi en de Hazara bevolking in uw regio nog steeds actueel zijn.

Gevraagd naar specifieke voorbeelden van incidenten na het jaar 1388 (21/03/2009 t/m 20/03/2010) kon u enkel zeggen dat vijf personen uit uw dorp in een gevecht werden gedood in de regio Kajaab in de maand jawza (derde maand) van vorig jaar.

U kon geen verdere uitleg geven over de omstandigheden van het gevecht en kon ook geen enkel ander voorbeeld geven (CGVS tweede aanvraag, p. 12 en 13).

Uit de informatie aanwezig op het CGVS blijkt bovendien dat er doorheen de jaren verschillende keren afgevaardigden of delegaties gestuurd werden naar uw provincie.

Gevraagd naar natuurrampen in uw district antwoordde u dat het waterniveau er wel eens steeg maar dat er geen overstromingen hadden plaatsgevonden die schade veroorzaakten (CGVS tweede aanvraag, p. 10).

Dit stemt echter niet overeen met de op het CGVS aanwezige informatie waaruit blijkt dat ook de beide Behsud districten al getroffen zijn geweest door plotse overstromingen.

Treffend in dit verband is ook dat u aanvankelijk verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Qala Sultan in het district Markaz-e Behsud.

Daarna corrigeerde u zich en stelde u dat het dorp waar u geboren en getogen zou zijn, eigenlijk Qala Nawaab heet.

U zou zich vergist hebben omdat u te kampen heeft met stress (CGVS tweede aanvraag, p. 2 en 3).

Het is echter allerm minst aannemelijk dat iemand die gans zijn leven in hetzelfde dorp zou gewoond hebben plots per vergissing de naam van een ander dorp zou noemen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Markaz-e Behsud gelegen in de provincie Wardak.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Markaz-e Behsud in de provincie Wardak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering als zou u deze provincie preventief ontvlucht zijn omdat u er in de toekomst vervolging vreest door de Pashtoun meerderheid, taliban en Kuchi's omwille van uw Hazara origine (CGVS tweede aanvraag, p. 13).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uw taskara die u ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag voorlegt, vermag het bovenstaande niet te wijzigen.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er bijzonder veel valse Afghaanse (identiteits)documenten in omloop zijn en dat deze documenten slechts een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit en herkomst van de asielzoeker.

Gezien u in dit verband zelf aangaf dat het mogelijk om valse Afghaanse (identiteits)documenten te verkrijgen tegen betaling (CGVS tweede aanvraag, p. 3 en 4) kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door u neergelegde taskara. Bovendien zijn er bij het invullen ervan twee verschillende balpennen gebruikt.

Van de verklaring van de dorpsoudsten kan hetzelfde gezegd worden. Bovendien wordt uw naam er niet eens in vermeld. Er werd enkel in verklaard dat er in de provincie Wardak en meerbepaald in het district Behsud problemen zijn met Kuchi's en dat de taliban er aanwezig is.

De foto's waarop u zelf te zien bent zijn allemaal op dezelfde dag genomen. Dat u ooit in de provincie Wardak hebt gewoond blijkt hier niet uit.

Uit de kopie van de foto van een dode persoon kan niets worden afgeleid over diens identiteit en de omstandigheden van zijn dood.

De beelden van gevechten tussen verschillende bevolkingsgroepen in Afghanistan (zie CD-Rom) en door u neergelegde algemene informatie die betrekking heeft op de slechte veiligheidssituatie in verschillende provincies in Afghanistan (CGVS tweede aanvraag, p. 2 en 3) doen niets af aan bovenvermelde vaststellingen over uw herkomst uit de provincie Wardak.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter

door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst.

Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS dd. 18/08/2014 en 24/10/2014 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

U werd in de loop van uw gehoren dd. 18/08/2014 en dd. 24/10/2014 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan.

U werd vooreerst uitdrukkelijk geconfronteerd met de bedrieglijke verklaringen over uw herkomst die u aflegde in het kader van uw eerste asielaanvraag en vervolgens ook met uw gebrekkige kennis over uw beweerde werkelijke regio van herkomst, met name het district Markaz-e Behsud in de provincie Wardak.

U bleef echter volhouden dat u wel degelijk van het district Markaz-e Behsud afkomstig bent en daar onafgebroken gewoond hebt tot aan uw vertrek (CGVS tweede aanvraag, p. 14 en 15).

U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afgaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België.

Er werd voorts verschillende keren benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België.

Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift van 13 november 2014 op dat (zie p. 6) zijn Hazara-origine door de commissaris-generaal wordt erkend, dat *"de situatie van Hazara zal verslechteren na de terugtrekking van de buitenlandse troepen"*, dat hij twee keer door de taliban is tegengehouden op weg naar Kabul, dat er in zijn regio conflicten tussen Kuchi's en Hazara bestaan en dat de wegen er extreem gevaarlijk voor Hazara zijn.

Hij verwijst naar (zie p. 6) *"recente incidenten, waarbij Hazara gedood werden door taliban op de wegen richting Kabul"* en voegt dienaangaande bij zijn verzoekschrift een krantenartikel van *"The Guardian"* van 7 oktober 2014.

Verzoeker voert verder aan dat hij in zijn land van herkomst vreest het slachtoffer te worden van het geweld tussen Kuchi en Hazara, als gevolg van de discriminatie waarvan Hazara het slachtoffer zijn.

Hij verwijst naar "Wikipedia" en stelt dat (zie p. 6) *"de wederrechtelijke inname van graaslanden door Kuchi wordt gedoogd door de Afgaanse autoriteiten (omwille van etnische discriminatie), met gevolg dat de Hazara de wapens opnemen tegen de Kuchi en vice versa"*.

Hij verwijst naar *"COI Focus Afghanistan"*, toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit zou blijken dat er in de Behsud-districten van de provincie Wardak enkel sporadisch geweld voorkomen en het conflict aldaar veel minder ernstig woedt dan in de rest van de provincie.

Hij voert aan dat "UNOCHA" op basis van gegevens de afgelopen drie jaar, een risicoprofiel per provincie maakte en dat de provincie Wardak hoog op de lijst staat (zie p. 6): *"In Wardak loop je als burger twee maal meer risico om door het conflict geaffecteerd te worden dan elders in Afghanistan. Naar de toekomst toe is de kans op escalatie in 2014 ook twee maal groter in de provincie Wardak dan erbuiten. In reële termen scoort Wardak ook hoog tot erg hoog wat betreft conflictgerelateerde ontheemding, het aantal veiligheidsincidenten, het aantal burgerslachtoffers en de aanwezigheid van mijnen. In de algemene veiligheidsranking van UNOCHA scoort Wardak hoog met 4 op 5. Hoe hoger dit getal, hoe onveilig"*.

Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus om reden (zie p. 7) van zijn herkomst uit de onveilige provincie Wardak.

Volgens hem doet het feit dat sommige districten, zoals de Behsud-districten, binnen Wardak minder onveilig geacht worden dan andere districten, (zie p. 7) *"geen afbreuk aan het feit dat deze districten significant onveilig zijn dan districten in de rest van Afghanistan"*.

Hij merkt op dat uit vermelde *"COI Focus Afghanistan"* minstens blijkt dat hij (zie p. 7) *"althans in de zomermaanden het risico loopt om het slachtoffer te worden van geweld (conflict Kuchi-Hazara) in zijn thuisregio"*.

Hij wijst er verder op dat hij (zie p. 7) *"tijdens zijn noodzakelijke verplaatsingen naar Kabul om voorraden aan te kopen voor zijn winkel het risico liep (en loopt in geval van terugkeer naar Afghanistan) om tegen gehouden te worden door taliban"*, wat in het verleden reeds tweemaal is gebeurd.

Hij verwijst naar "Wikipedia" en stelt dat de Hazara zeer wantrouwig staan ten aanzien van mogelijke akkoorden tussen de regering en de taliban en dat de Hazara zich gewapend zullen verzetten tegen een terugkeer aan de macht van de taliban.

Verzoeker haalt vervolgens aan uit *"de Nederlandse ambtsberichten 2013"* om de discriminatie van Hazara te benadrukken.

Volgens hem toont hij een ernstige vrees voor vervolging aan en hij vraagt (zie p. 7) aan de Raad aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen .

Verzoeker voert aan dat hij tijdens het verhoor in het kader van zijn tweede asielaanvraag (zie p. 7) *"naar best vermogen antwoord heeft gegeven op de vragen met betrekking tot zijn afkomst uit Markaz-e Behsud"*. Hij wijst erop dat hij evenwel (zie p. 7) *"een gewone winkelier"* is en *"geen bijzondere kennis betreffende de lokale en algemene politieke situatie"* had.

Hij verklaart dat hij (zie p. 7) *“in zijn algemeenheid kennis (heeft) van pogingen vanuit de regering om een oplossing te betrachten in het conflict tussen Kuchi en Hazara”* (sic) en dat hij weet heeft dat er een afgezant van de regering naar de regio werd gezonden; dat er blijkbaar meerdere afgezanten naar de regio zijn gestuurd is volgens hem geen fundamentele tegenstrijdigheid die afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid.

Hij stelt dat hij naar best vermogen het conflict tussen Kuchi en Hazara heeft omschreven.

Wat de overstromingen betreft, stelt hij dat er in zijn dorp wel spectaculaire waterstijgingen zijn geweest, (zie p. 8) *“maar geen overstromingen die schade veroorzaakten”*.

Verzoeker geeft toe dat het mogelijk is dat er in zijn district wel overstromingen zijn geweest, maar herhaalt *“dat in zijn dorp die overstromingen geen schade aangericht hebben, mogelijks elders wel”*.

Verzoeker besluit (zie p. 8) dat de commissaris-generaal van hem de hoedanigheid van vluchteling had moeten erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus had moeten toekennen.

Verzoeker voert de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de schending van de artikelen *“48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, artikel 52 en 62”* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; in ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

2.1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *“Hazara people - wikipedia”*, *“Hazara - the guardian - 07.10.2014”* en *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan 2013 - p. 55-57”*.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan verzoekers voorgehouden herkomst uit en verblijf in het district Markaz-e Behsud in de provincie Wardak, Afghanistan, gezien:

(i) verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag verklaarde afkomstig te zijn uit het district Jalrez in de provincie Wardak en later toegaf dat dit vluchtrelaas volledig verzonnen was en dat hij zijn asielverhaal met bijhorende valse documenten, alsook informatie over het district Jalrez en de provincie Wardak, had verkregen tegen betaling (zie verhoorverslag 24 oktober 2014, p. 3, 4);

(ii) het geen steek houdt dat verzoeker tijdens zijn eerste asielverhoor zou verklaren afkomstig te zijn uit het district Jalrez in de provincie Wardak, terwijl hij eigenlijk afkomstig zou zijn uit een nabijgelegen district in dezelfde provincie, omdat dit geen impact had op zijn -gelogen- vluchtrelaas dat zich afspeelde in de stad Kabul;

(iii) verzoekers kennis over de provincie Wardak tekortschiet (zie verhoorverslag eerste asielaanvraag, p. 10, 13, 14, 16); (iv) verzoekers verklaringen over de situatie in het district Markaz-e Behsud evenmin kunnen overtuigen (zie verhoorverslag 24 oktober 2014, p. 2,3, 10-13).

De beweringen in het verzoekschrift dat verzoeker “*een gewone winkelier*” is en “*geen bijzondere kennis betreffende de lokale en algemene politieke situatie*” had, dat hij wél weet had dat er een afgezant van de regering naar de regio werd gezonden, dat het feit dat er blijkbaar meerdere afgezanten naar de regio zijn gestuurd geen fundamentele tegenstrijdigheid is en dat er in zijn dorp wel spectaculaire waterstijgingen zijn geweest, maar “*dat in zijn dorp die niet verschonene overstromingen geen schade aangericht hebben, mogelijks elders wel*”, kunnen zijn onwetendheid over de provincie Wardak niet verschonene -verzoeker wist niet wat de etnische origine van de provinciegouverneur A.M.K. was- en kon evenmin iets anders over hem vertellen (zie verhoorverslag eerste asielaanvraag, p. 13), verzoeker kende de afkorting PRT niet, hoewel de Turkse PRT in de provincie actief is (zie verhoorverslag eerste asielaanvraag, p. 16), verzoeker kon buiten twee “shrines” geen bekende plaatsen noemen in de provincie, verzoeker kon de naam van de taliban-woordvoerder van de provincie niet geven (zie verhoorverslag eerste asielaanvraag, p. 13 en 14), verzoeker verklaarde tijdens zijn huidige asielaanvraag dat de Helmand rivier door het district Behsud stroomt (zie verhoorverslag 24 oktober 2014, p. 10), maar kon in het kader van zijn eerste asielaanvraag niet zeggen of er wel rivieren waren in de provincie Wardak, verzoeker legde vage verklaringen af over de conflicten Kuchi's en Hazara (zie verhoorverslag 24 oktober 2014, p. 11), over de initiatieven die door de overheid werden genomen om een oplossing te vinden voor deze conflicten, over specifieke voorbeelden van incidenten na het jaar 1388 (zie verhoorverslag 24 oktober 2014, p. 12 en 13) en over natuurrampen in zijn district (zie verhoorverslag 24 oktober 2014, p. 10), verzoeker verklaarde aanvankelijk afkomstig te zijn uit het dorp Qala Sultan in het district Markaz-e Behsud, waarna hij zich verbeterde en verklaarde dat hij in het dorp Qala Nawaab geboren en getogen was (zie verhoorverslag 24 oktober 2014, p. 2, 3).

Er mag overigens in alle redelijkheid verwacht worden dat verzoeker enkele eenvoudige vragen omtrent recente gebeurtenissen in zijn streek kan beantwoorden.

De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker slechts een gewone winkelier was, wordt niet aanvaard aangezien verzoeker juist door zijn handeltje in contact kwam met mensen en aldus op de hoogte werd gesteld van bepaalde feiten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Markaz-e Behsud gelegen in de provincie Wardak, waardoor evenmin enig geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas -dat hij deze provincie preventief ontvlucht zijn omdat hij er in de toekomst vervolging vreest door de Pashtoun meerderheid, taliban en Kuchi's omwille van zijn Hazara origine (zie verhoorverslag 24 oktober 2014, p 13)- dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

De argumentatie in het verzoekschrift aangaande de Hazara-origine van verzoeker, aangaande het geweld tussen Kuchi en Hazara, aangaande het hoge risicoprofiel en de onveiligheid in de provincie Wardak, alsook de verwijzingen dienaangaande naar het krantenartikel van 7 oktober 2014 in “*The*

Guardian", naar "*Wikipedia*", "*COI Focus Afghanistan*" en "*de Nederlandse ambtsberichten 2013*" en de bij het verzoekschrift gevoegde stukken, zijn derhalve niet dienstig.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt de vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad wijst erop dat de vraag om subsidiaire bescherming dient te worden onderzocht ten aanzien van het land waarvan de verzoeker de nationaliteit beweert te hebben. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen.

De commissaris-generaal merkte dienaangaande in zijn beslissing terecht op dat sinds decennia, miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst leven, die daar mogelijks een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld hebben of zelfs de nationaliteit van het gastland hebben verworven.

Daarnaast werd er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland); de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst.

Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio van zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is.

Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet, geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is.

In de mate dat in het verzoekschrift verwezen wordt naar de veiligheidssituatie in de provincie Wardak en het district Markaz-e Behsud, wijst de Raad erop dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst, doch dat hij enig verband met zijn persoon moet aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523).

Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door zijn ongeloofwaardige verklaringen over zijn regio van herkomst.

Verzoeker verhindert zodoende zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(-en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004).

Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten.

Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus dan ook niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoot.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE